

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ

Στὸ πρῶτο Γενικὸ Συνέδριον τοῦ παιδιοῦ, ψηφίστηκαν οἱ ἀκόλουθες ἀποφάσεις σχετικῶς μετὰ τὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ ὡς πρὸς τὴν εἰρήνην:

1) Τὸ Γενικὸ Συνέδριον τοῦ παιδιοῦ ἐκφράζει τὴν εὐχὴ, ἢ ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ σὲ ὅλες τὰς χώρας, ἀν καὶ ἐμπνέοντας τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδας, νὰ ὀδηγῆται πρὸς μιὰ πλατύτερην ἀγάπην: τὴν ἀγάπην τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ἔτσι νὰ δημιουργεῖ στὰ παιδιά ὅλων τῶν ἔθνων ἓνα ρεῦμα συμπαιθείας καὶ ἐμπιστοσύνης ἄξιον νὰ ἐπιταχύνει τὸν ἐρχομὸν τῆς παγκόσμιας εἰρήνης.

2) Λογαριάζοντας ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ πῶς ὁ πόλεμος δὲν εἶναι ἀναπόφευκτον μοιραῖον, καὶ πῶς ἡ ἀνατροφή τοῦ ἀτόμου μπορεῖ νὰ γίνῃ δυνατὸς παράγοντας εἰρήνης, λογαριάζοντας ἀκόμα πῶς εἶναι πιὸ ἀποτελεσματικὸ νὰ δημιουργοῦμε τὴ θετικὴν ἰδιότητα ποὺ ἀντιτίθεται σὲνα ἐλάττωμα, καρὰ νὰ προσπαθοῦμε κατευθεῖα νὰ καταστρέψομε αὐτὸ τὸ ἴδιον, λογαριάζοντας τέλος πῶς ἡ παγκόσμια, καθὼς καὶ ἡ κοινωνικὴ, εἰρήνη εἶναι ἀποτέλεσμα καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς τὴν δικαιοσύνην,

Τὸ Συνέδριον ἐκφράζει τὴν εὐχὴ νὰ μὴ θεωρηθῆ ἡ ἀνατροφή πρὸς τὴν εἰρήνην σὰ νέο κεφάλαιον διδασκαλίας ἀλλὰ σὰν τὸ μᾶσιμον μέσα στὴν ἐκπαίδευσιν ἑνὸς νέου πνεύματος ποὺ θὰ διαπνέει ὅλο τὸ ὕλικόν τῆς διδασκαλίας, χωρὶς νὰ πειράζει καθόλου τὴν ἰδέαν τῆς πατρίδας (ἐπέκτασιν τῆς ἰδέας τῆς οἰκογενείας) ποὺ πρέπει νὰ κρατήσῃ τὴν κανονικὴν τῆς θέσιν στὴν ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ.

Νὰ μὴ ἐμποδίζονται οἱ μορφωτικοὶ παράγοντες, εἴτε γονεῖς εἴτε δάσκαλοι, νὰ πομακρύνουν κάθε τι ποὺ μπορεῖ στὴν μόρφωσιν τῆς ἀτομικότητος νὰ στρεβλώσῃ τὴν κρίσιν, νὰ εὐνοήσῃ τὴν τάσιν τῆς ἀγέλης, νὰ αναπτύξῃ τὸ πολεμικὸ πνεῦμα, νὰ δημιουργήσῃ πατριδοπληξίαν, νὰ ὑποκινήσῃ τὸν ἀνταγωνισμόν καὶ τὸ μῖσος μετὰ τῶν λαῶν.

Νὰ μὴ ζητοῦν νὰ πνίξουν τὸ ἀνταγωνιστικὸ ἔνστικτον τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ τὸ ἐξηγήσουν καὶ νὰ τὸ μεταχειριστοῦν γιὰ κοινωνικοὺς σκοποὺς.

Νάχουν προπαντὸς σκοπὸν νὰ δημιουργήσουν ἐλεύθερα καὶ δυνατὰ ἄτομα, ἀπαλλαγμένα ἀπὸ προκαταλήψεις, μετὰ διευθύνονται στὴν ἀνθρώπινον ἐνότητα, προσανατολισμένα πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὴν πρόδοον καὶ ἱκανὰ νὰ πραγματοποιήσουν ἓνα καθεστῶς κοινωνικὸν καλύτερον καὶ δικαιοτέρον.

3) Τὸ Συνέδριον ἐκφράζει τὴν εὐχὴ νὰ καλλιεργεῖται στὸ παιδί ἡ ἀντίληψιν ὅτι οἱ διαφορὲς φυλῆς καὶ θρησκείας δὲν πρέπει νὰ κινοῦν τὸ μῖσος ἢ τὴν καταδίωξιν, ὅποιες καὶ νάων:

α) Λογαριάζοντας πῶς σὲ ὠρισμένες χώρας τῆς ἀνατολικῆς καὶ κεντρικῆς Εὐρώπης οἱ ἀντισημιτικὲς ἐκρήξεις, ποὺ διευθύνονται ἀπὸ τὴν σχολικὴν καὶ πανεπιστημιακὴν νεολαίαν, ἔχουν πάρειν χρόνιον κοινωνικὸν χαρακτήρα, ποὺ ἐρεθίζει καὶ κρατεῖ ζωντανὸν τὸ μῖσος πρὸς τοὺς Ἑβραίους, τόσο στὶς οἰκογένειας ὅσο στὸ σχολεῖον καὶ στὸ δρόμον καὶ ἐκδηλώνεται στὰ ἀντισημιτικὰ σχολικὰ ἐγχειρίδια, καὶ σὲ ἀντιβραβιαῖα παιγνίδια, πρᾶγμα ποὺ διαφθείρει τὰ παιδιά γενικὰ καὶ δημιουργεῖ γιὰ τὸ Ἑβραϊόπουλον ἀνυπόφορον ἠθικὴν ἀτμόσφαιραν,

β) Ὅτι ὁ ἀντισημιτισμὸς ποτίζοντας ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα τὰ διαφθείρει καὶ ἔτσι παραλύει κάθε εἰρηνευτικὴν προσπάθειαν καὶ μόρφωσιν γιὰ τὴν εἰρήνην καὶ παρορσιάζει ἐπομένως ἐξαιρετικὸν ἐμπόδιον στὸν ἠθικὸν ἀφοπλισμόν,

Τὸ Συνέδριον ἐκφράζει τὴν εὐχὴ τόσο γιὰ τὴν προστασίαν τοῦ Ἑβραϊόπουλου, ὅσο γιὰ τὴν εἰρήνην τὴν ἴδιαν, νὰ ἀναλάβουν ὅλες οἱ χώρες δραστηρία μέτρα ἐναντίον στὴν ἀπαίσια ἐπίδρασιν τῆς ἀντισημιτικῆς προπαγάνδας.

4) Τὸ Συνέδριον ζητεῖ ἐπίμονα ἀπὸ ὅλους τοὺς μορφωτικοὺς παράγοντας νὰ κάνουν ὅλες τὰς χώρας μιὰ διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας φιλάνθρωπην καὶ ἀδερφικὴν, ἐμπνευσμένην ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς στενῆς συνοχῆς τῶν λαῶν, καὶ νὰ τεθοῦν στὴν διάθεσιν τοὺς χωρὶς ἀργοπορία σχολικὰ βιβλία κινημένα ἀπὸ τὸ νέο αὐτὸ πνεῦμα.

5) Τὸ Συνέδριον, μετὰ τὴν πίστην πῶς ὅλοι ὅσοι διευκολύνουν τὴ φυσικὴν κατανόησιν τῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν, εὐκολύνουν τὴν στερέωσιν διαρκοῦς εἰρήνης μετὰ τῶν λαῶν, συσταίνει, σχετικὰ μετὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὴν σύνδεσιν προσωπικῶν σχέσεων μετὰ τῶν παιδιῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διαφόρων λαῶν, ἰδιαίτερα σὲ ἀλληλογραφίαις μετὰ τῶν σχολείων, σὲ ἐπισκέψεις ἄλλων χωρῶν, σὲ ἀνταλλαγὰς μαθητῶν, σὲ ἀθλητικὰ συναντήσεις, κατασκηνώσεις καὶ τὰ διεθνή μαθήματα διακοπῶν, τὰ διεθνή συνέδρια τῶν δασκάλων καὶ μαθητῶν.

6) Τὸ Συνέδριον, γνωρίζοντας μετὰ ζωηρὴν εὐχαρίστησιν τὴν ἀποφάσιν τῆς 4ης καὶ 5ης Συνέλευσιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν γιὰ τὴν ἀνάγκην νὰ πολλαπλασιαστοῦν οἱ φιλικὲς σχέσεις μετὰ τῶν νέων διαφόρων χωρῶν καὶ νὰ τοὺς γίνῃ γνωστὴ ἡ ὑπαρξιν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἔργον τῆς Κ. τ. Ε., συσταίνει νὰ προσέξουν οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τὴ γενικὴν ἐκθεσιν ποὺ τελευταῖα δημοσιεύθηκε ἀπὸ τὴν Γραμματείαν τῆς Κ. τ. Ε. γιὰ τὰ ποτελέσματα ποὺ κατορθώθηκαν αὐτῆ τὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν παρακαλεῖ νὰ διπλασιάσῃ τὴν προσοχὴν τῆς γιὰ νὰ δώσῃ τὴν ποθητὴν ἀποτελεσματικότηταν στὶς παραπάνω ἀναφερόμενες ἀποφάσεις τῆς Συνέλευσιν.

7) Τὸ Συνέδριον, λογαριάζοντας πῶς θὰ ἦταν ἀπατηλὸν νὰ ὑπάρχει μιὰ Κ. τ. Ε. ποὺ θὰ περιορίζεται νὰ γατριεῖ τὴν διεθνῆς συγκρούσεις χωρὶς νὰ τὴν προλαβαίνει στὶς βαθεῖες καὶ διαρκεῖς τοὺς αἰτίαις,

Ζητεῖ ἐπίμονα, ἡ Κ. τ. Ε., χωρὶς νὰ προσβάλλῃ τὸ νόμιμον προνόμιον τῶν Κρατῶν, νὰ προκαλέσῃ μιὰ συνεργασίαν ποὺ ἡ ἴδια τῆς ἢ ὑπαρξιν συνυποθέτει, σχετικὰ μετὰ τὸ περιεχόμενον τῶν σχολικῶν βιβλίων, τὴν μόρφωσιν τῶν δασκάλων, τὴν σύνταξιν τῶν προγραμμάτων καὶ γενικὰ τὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας.

8) Τὸ Συνέδριον ἔμαθε μετὰ εὐχαρίστησιν τὴν ἀπόφασιν τοῦ κληροδοτήματος Κάρνετζ, γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνην νὰ ἐπεκτείνει σὲ ὅλα τὰ ἔθνη, ποὺ ὁ πόλεμος ἄγγιξεν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα, τὴν ἔρευνα γιὰ τὰ μεταπολεμικὰ σχολικὰ βιβλία, ποὺ ὁ πρῶτος τῆς τόμος, ἀφιερωμένος στὶς σπουδαιότερας χώρας ποὺ πολέμησαν, ἔγεινε δεκτὸς μετὰ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον ἀπὸ ὅλους ποὺ ἀπασχολοῦνται μετὰ τὸ σοβαρὸν καὶ δύσκολον πρόβλημα τῆς μόρφωσιν σχετικὰ πρὸς τὴν εἰρήνην.

Ἐλπίζει πῶς ἡ ἔρευνα αὐτῆ θὰ συντελέσῃ κατὰ μέγα μέρος νὰ καλυτερέψῃ τὴν σχολικὴν φιλολογίαν σὲ κατεύθυνσιν εὐνοϊκὴν γιὰ τὸν ἀφοπλισμόν τοῦ διεθνοῦς μίσους καὶ στὴν προσέγγισιν τῶν λαῶν. Ζητεῖ ἀπὸ τὸ κληροδοτήμα Κάρνετζ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ υποκινήσῃ τὴν σύνταξιν σχολικῶν βιβλίων ποὺ θὰ εἶναι κατάλληλα νὰ φέρουν τὴν ποθητὴν αὐτῆ καλυτέρευσιν τῶν διεθνῶν σχέσεων.